

ههژار

بۆ كوردستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی
ئاراس

زنجیره‌ی روشنبیری

خاوه‌نی شیمتیاژ: شهوگه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران ئه‌حمه‌د هه‌بیب

***

کتیب: بۆ‌کوردستان

دیوانی: هه‌ژار

سه‌رپه‌رشتیی چاپ: شوکور مسسته‌فا و به‌دران ئه‌حمه‌د

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د

به‌رگ: محمه‌د قادر

بلاو‌کراوه‌ی ئاراس - ژماره: ٤٦

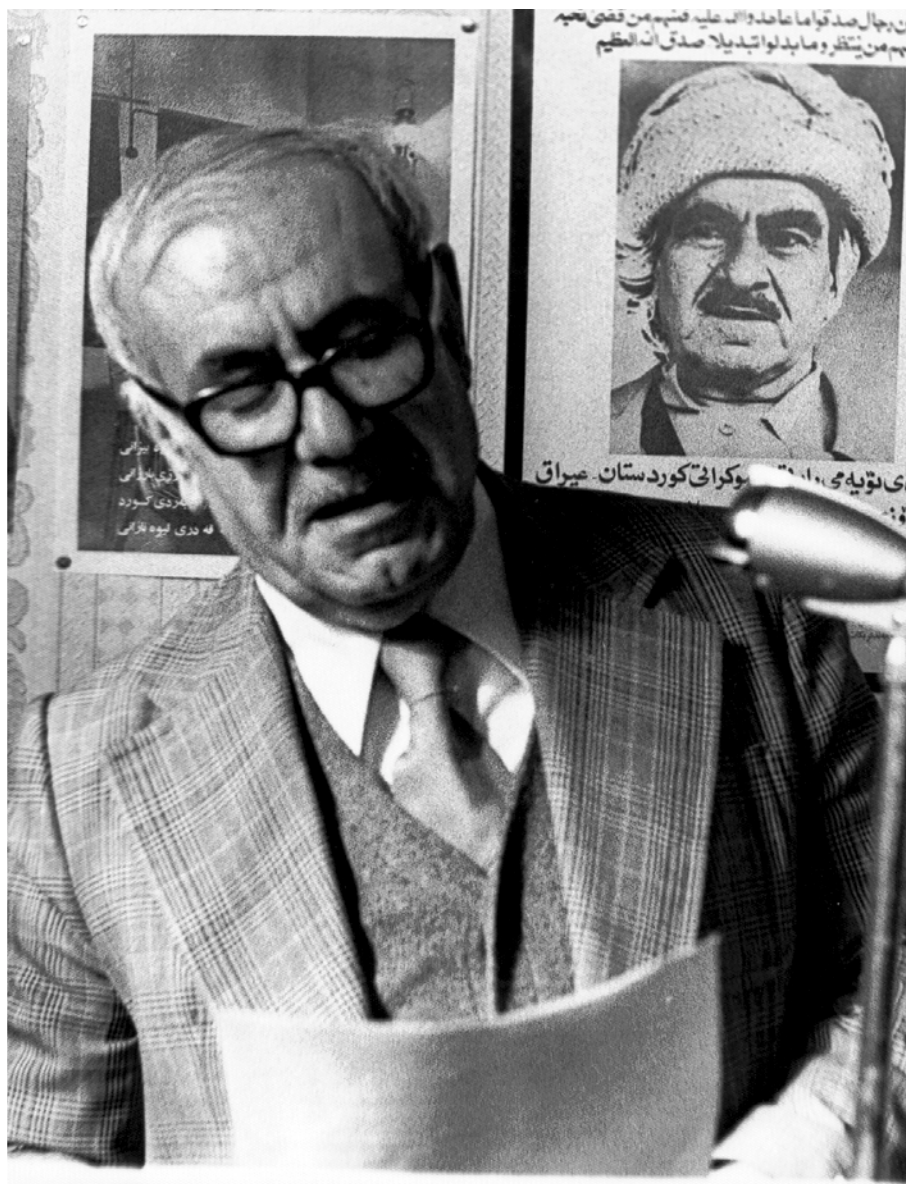
چاپی چواره‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده

هه‌ولبیر - ٢٠٠١

له‌ کتیب‌خانه‌ی به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی گشتیی روشنبیری و هونه‌ر

ژماره (٧٨) ی سالی ٢٠٠٠ دراوه‌تی

*

ههزار

وشه یه کی پتویست

ئه رکی له چا پدانه وهی «بۆ کوردستان» ی شاعیری گه وره ی کورد «ههژاری موکریانی»، له لایه ن سه روکی خوشه ویست کاک مه سعود بارزانی یه وه، به ئیمه سپێردرا. ئه رکی ئیمه له سه ره په رشتیی چاپی ئه مجاره ی دیوانه که دا ئه وه بووه که شیعره کانمان هینا وه ته وه سه ر رینوو سیی ئیسته ی کوردی و هه له بژێریمان تیدا کردوو به و هیوا یه ی بی هه له و که موکورتی ده ریچی. هه ولێشمان دا وه ئه گه ر له ملا و له ولا شیعری کمان ده ست که وی به گه ل ئه م چاپه ی بخه یین، به داخه وه جگه له تاک و ته رایه کی پاشکۆی «مه م و زین» و «خه یام» ه که ی، شتیکی ترمان ده ست نه که وت. مامۆستا فه رهاد شاکه لی له سوید کۆمه لێک شیعری هه ژاری له نامیله که یه کدا به ناوی «به یادی تو ده ژێ دلم» بلا و کردوو ته وه که له سی چاپه که ی پیشوو دا نین، ئه وانیش ئه و شیعرا نه ن که هه ژار سالانه له سالوه گه ری مائنا وایی نه مران «مه لا مسته فای بارزان و کاک ئیدریسی جوانه مه رگ» دا گو توونی. زۆریه ی شیعره کانی به شی چواره می ئه م کتیبه له و نامیلکه یه وه رگیرا ون. نامیلکه که ی شاکه لی هه ندی هه له ی چاپی تی که وتوو ه، هه ولمان دا وه لیتره به پیتی ده سه لات راستیا ن بکه ینه وه.

سو پاسی به ریز سه روک مه سعود بارزانی ده که یین که ئه رکی سه ره په رشتیی ئه م چاپه ی «بۆ کوردستان» ی پی سپاردین و هیوادارین ئه وه ی کردوو مانه مایه ی ره زامه ندیی به ریزیا ن بی ت.

مام هه ژار له هه موو چاپه کانی پیشوو دا نووسیویه: «سو پاس بۆ خودا که ده ست و زمانگی بۆ خزمه تی کوردی خستۆته کار. سو پاس بۆ باوکی کورد و برای هه ژاران (مه لا مسته فای بارزانی) که وا دوو جار ئه م دیوانه ی بۆ چاپ کردم». ئیمه ش هه موو هیوامان ئه وه یه که گیانی باوکی کورد و برای هه ژاران (مه لا مسته فای بارزان) و گیانی هه ژار خویشی به م کاره شاد بن و، کتیبخانه ی کوردی بۆ یه که م جار به ئازادییه وه با وه ش بۆ «هه ژار بۆ کوردستان» بکاته وه.

شوکور مسته فا و به دران ئه حمه د

۲۷ ئایار ۲۰۰۰

وهسیه تنامه‌ی هه‌ژار

به‌ناوی خودا

حه‌دیشی پیغه‌مبهره سلاوی خودای لی بی: «له‌و دنیا ههر که‌س ده‌گه‌ل‌ئه‌وانه‌ه‌شری ده‌کری که له‌سه‌ر دنیا خو‌شی ویستون»

خو‌اش نا‌گاداره که منی هه‌ژار له هه‌موو ته‌مه‌نی ژیا‌ندا هیچ که‌سی‌کم به‌قه‌ده‌ر مه‌لا مسته‌فا بارزانی خو‌ش نه‌ویستوه... که به‌ران‌به‌ر به‌و هه‌دیشه‌ ده‌بی‌ حه‌شرم ده‌گه‌ل‌ئه‌و بی و هه‌روه‌ک له دنیا لی‌یه‌وه نزی‌ک بووم له قیامه‌تیش به‌یه‌کی‌ک له نزی‌کانی خو‌یم قبول‌ بکا.

وه‌سیه‌ت ده‌که‌م بو‌ئه‌و که‌سانه‌ی دو‌ست و نزی‌کمن‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌وه‌نده‌ی بو‌یان موم‌کین ده‌بی‌ کاتی‌ مردم لاشه‌که‌م له‌به‌ر پی‌ی مه‌رقه‌دی مه‌لا مصطه‌فا بارزانی بنی‌ژن. یان لانی که‌م له‌و گور‌ستانه‌م بنی‌ژن که‌ئه‌وی تیدا نی‌ژراوه... له‌وانه‌ش که‌ دو‌ست و نزی‌کی بارزانی‌ن و له‌پاشی به‌جی ماون ده‌پاری‌مه‌وه، ئی‌جازه‌ بده‌ن که‌ قه‌برم له‌ قه‌بری مسته‌فا بارزانی‌یه‌وه تا ده‌کری دوور نه‌بی. تاوه‌ک له دنیا هه‌موو دل‌خو‌شی و شانازیم به‌دی‌تن و نزی‌کبوون له‌و بو... لاشه‌که‌شم نزی‌ک به‌جه‌نازه‌ی پیرو‌ژی‌ئه‌وبی و ئه‌گه‌ر خو‌ای کرد و له‌سایه‌ی نازادبوونی کورده‌وه جه‌نازه‌که‌یان برده‌وه بارزان، شتی‌ک له‌ئیسکی منیش به‌رن و له‌به‌ر پی‌ی ئه‌ودا ژیر خاکی که‌ن. ئه‌گه‌ر بو‌یان موم‌کین نه‌بی وه‌سیه‌ته‌که‌م جی‌به‌جی که‌ن قه‌یدی نی‌یه، خو‌ئه‌گه‌ر بو‌یان موم‌کین بی‌و زه‌حمه‌ت و ده‌ردی سه‌ری له‌دوو نه‌بی و به‌ وه‌سیه‌ته‌که‌م عه‌مه‌ل نه‌که‌ن له قیامه‌ت لای بارزانی گله‌یان لی ده‌که‌م. لی‌شم روونه هه‌روه‌ک له‌سه‌ر دنیا لاگیری لی ده‌کردم ئه‌وساش لاگیریم لی ده‌کا...

امضاء: عبدالرحمن شه‌رفکندی. هه‌ژاری شاعیر.

ئه‌م وه‌سیه‌ته‌ روژی ۱۷ / شعبان سالی ۱۴۰۴ هجری قمری = ۳۹ / اردیبه‌شست ۱۳۶۳ هجری شمسی

۱۹ / مانگی مای ۱۹۸۴. له‌گوندی سلیقان نووسراوه... هه‌ژار

پیشہ کی چابی سیٹھ مین

نہم دیوانہ جگہ لہ «نالہ کوک» و «خہ یام» و «مہم و زین» و ناوئاخنہ بہ بہندہکانی «شہرفنامہ» و «ہوژی گاوان»، دہکری بیژم زوربہی زوری ئەو ہلہبہستانہی تیدایہ کہ لہ سالی ۱۹۴۸ ی میلادہوہ گاگا بہہوی پروداویکی سہرنج راکیش، یاخو ہروا بہ نارہزوو درہنگ یا زوو تاک و تہرا ہونیومن و نووسیومنہوہ.

بویہش وتم زوربہی زور و نالیم ہہمسو، چونکہ کہرتیکم لی تاوہکی بوون و بوم نہلووہ ہہرچیہک بہ پەرژوبلاوی لہ رۆژنامہ و کووارہکانی بلاو دا بلاو بوونہوہ، ہہموویان بہسہر گرمہوہ. ئەنجار بہہوی کوپ و گرتی ژینی دژوار و نالہبار جاروبارہ دہستہواریک کراونہ چاوگہی ئاگر و بوونہ مشککی. چہند بریکیش بہر لرفہی لافاو کہوتوون و توون بہتوون چوون. پەر پەرپیکیش بہ ونجر ونجر کراوی بہدہم رہشہبادا دراون و ہیچیانم لہ بیر نہماون. کومایہکیش ہہروا ماون و چاوہچاون بیئہ بہرچاو تا ہاوزمانانی کوردم چاویکیان پیدا بخشین.

بوژی پروت چکارہیہ؟

ویژہناسان لایان وایہ ہہر بوژیٹیک لہ ہہر دہور و زہمانیکا ہہر ریبازیکی گرتیہ یان بہبی ری رۆیشتیہ، بہہر تاوات و نیازیک ہلہبہستی ہونیبیتہوہ ئەو بوژیہ لہ ماوہی ژیانی خویدا رموزنیتیکی درۆژن، یان خووخوش و راستگو بی، سفت یان بی تان و پو بی، بہلہنگاز یان ساز و کوک بی، بویر بی یان ترسہنوک بی. بی ئەوہ خوئی ئاگا بکا بی گومان ہلہبہستہکانی ناویئہبیکی روونوینی روودانی ژین و کردہوہی ئاپورہی رۆژگاری چہرخی خوہتی. بو بہلگہی روون باسی ئەبو نہواس دہکن:

ئەو کابرایہ لہ سہتا ہہشتای ہلہبہستی لہسہر مہستی و بادہ و سادہ و توولازی و نیر و میبازی و پەسنبیتی و فہراویژی دہپریتہوہ. بہو حالہش را توژہروانی وربا و زیت بہوردبینی و بہزانیاری کہ لییان کوئیوہتہوہ؟ وہک فیلمیکی رہنگین و پر وردہکاری نووک و بہ دیی داب و کرداری دہرباری ہاروون و ئەمین دہردہخا. وپرای ئەوہش ژینی ئەوسای دہولہمہند و دلہمدانی ہہشاماتی ہاویانی و بیبر و پروای موسولمانانی لیک جیای ئەو دہورہ دہور ئەکاتہوہ و بہ رۆشنی شانی ئەدا.*

* ئەبو نوواس: ۷۵۷-۸۱۴ ی میلاد، ناوی ہہسہن کوری ہانی، خەلکی ئەہواز شاعیری دہرباری ہاروون ئەلرہشید و ئەمینی خەلیفہ بوہ. نوواس واتا: جۆلاتنہی جالجالوکہ.

بەسەرچلى تۆزىك لە بەسەرھاتەكەم

با ھىچ كارمان بەو نەبى كە من ئاخۆچ پىيازىكم گرتووھ و لە ھۆننەوھى ھەلبەستىم نىياز و مەبەستىم چ بوو؟ شاھىرم يان لاپرەسەنم؟ خۆشم نازانم كامىانم. بەلام پروون و ئاشكرايە سى و چەند سالى تەمەنم دەرەدەر و مالانگەر بووم. نزم و بەرز و پىس و پاك و بەد و چاكى زۆرم دىوھ. بە دەردى كورده گوتەنى: دنيا م قونە كەو كرووھ. بۆ نانەوشكى رۆژانە و بۆ جى خەويكى شەوانە لە شاگرد مەيخانە چيە تىيەوھ بگرە تا عەنبالى و قورەكارى و گەسك لىدانى مالان و كاشى مالى و نامان شوشتن و زىبىل رشتنم كرووھ. ئەوھى بەسەر من ھاتووھ بەدەردى حاجيەكە گوتى: بەسەر حەسەن و حوسپىن ھاتبا سەكەت دەبوون. بە قەتارى دەرەجە سى، ئۆتۆبۆسى دەرەجە دوو، كەلەكى فوو. بە سەفەر چووم. لە ناو جەرگەى ھەزاراندا لە نەدارىدا يەكەم بووم و دەگەل ھەزاراندا ژباوم. زۆر بە پاو گاگاش بە سواری زۆر باژىر و گوند و گۆر و شىو و بەرناو و شاخ و دۆل و دەشتى بىروون و وشكارۆ و چۆل و ھۆل و پان گەر اووم. شەوگار لە ھەرزانتىن خان يان لەسەر بانى مزگەوتان، جارجار لەسەر رەلمى گەرم لە ساراى، زۆرجار لەو كەز و چىايە لە ئەشكەوتان، لەسەر بەردان لەبەر باران و لەنگىزە ستارم گرتووھ و خەوتووم. بەرگ شىرى و بى شمەكى و كەوش چەكى و چلەك و چەپەلى و گەمارى بى ئەسپۆنى و ئەسپۆنى ھۆگرىان پىتوھ گرتووم و چاومىيان بەخۆ رايەناوھ. گوپچكەم بە جوتىن و پلارى خاوەن كارى نالەبار و رۆد و خوتىرلە خاراوھ.

واتا دەردى ھەزارانم نە بەدەم، بە دل چىشتووھ. مەسەل دەلى: سەد بژىشك بە ئەندازەى دەرەدارىك نازانى نەخۆشى چىيە؟ وىستوومە رۆژگارنىك دابى ھەزار لە بىنگار رزگار بى و بەگىاندارىكى بەئابروو حەساو بكرى و ھەر بەسەرى زىندوو نەمىرى. بۆ پىكھاتى ئەم ئاواتەش شنگلىكى پىداوويست بۆ لە خۆ بدرى و كارىك بكرى ھەزار بە بىچارە خۆران نەخورى. پىشينا نامان گوتوويناھ: منالى منال ئاسايىش تا نەگى شىرى نادەنى. ماف كە نەسىنرى نادى.

سەربارى دەردى ھەزارى و لەش بەبارىش گەلىك سالان بەرخ ئاسايى لە گورگى و رگن ترساوم، پۆلىس و مووچەخۆرانى دەولەتانى داگىركەرى ولاتەكەم ھىرشىيان بەتاو بۆ ھىناوم، ناچار بووم بە زگى برسى خۆ لە قوزىنان قايم كەم نەمدۆزنەوھ. دايم لەجى گۆر كىدا بووم نەك لە شوپىنىك پىم بزنان و بم قۆزنەوھ.

له ئیتران پام کرد بۆ عیراق، له عیراق پۆلیس راوی نام بۆ سووریا، له سووریا بوومه قاچاغ و له ویش دهبوو له شوینه ونکه قوچاغ بم. «ئویال بهستۆم ناهه قیش نه بوو بمگرن» چونکه منی نیومن و نیونیومنیس نا، بی کهس و بی دهر و بی کار وهک جه نابی مه لا فرموی بهزگیگ تیر له دووزگان برسی، هیشتانی عارم نه نابوو، به خیر سیاسه تم ده کرد، و اتا له سوور دۆراند بووم له کایه م تی هه ل دیناوه. وهک ده لێن «کویر هه تا ده مرئ هه ر به ئاواتی چاوانه». بۆ ئازادی تی ده کو شام، له هاوالی ری ده گه رام، به شکو رۆژتیک له سایه ی هاوکاری و اندا ئه و رۆژانه بیینه وه که کوردستانی دل به رم ماوه ی سالتیک تیا ژیاوه و ئالای خۆی له سه ر شه کاوه.

هه ر کۆمه لێک به دهم یان به جیره ی قه ل ه م بیگوتایه بیری ئازادیم له لایه، ده چوومه لای. ده گه ل سووره خۆمالیه کان بوومه ئاشنا، هیندیان قسه ی خۆش بۆ کردم، هیندیان به دهم دلخۆش کردم که لام وابوو هه ر که سه س سمیلتی سوور بی هه مزاعایه. سوور له پیلای کورد دهنه ون و به ره و به هه شتی راده دن. تا سه ره نجام بۆم ده رکه وت ئه و با به راسته ش زرخاله و فه رم سووده یان کرچ و کاله و توپی پته و ناو به تاله. ئه وانه ی هه وسارم ده گرن به ره و که نده لانه م ده بن، چیم هه یه له ویشم ده که ن، عاره به ره شکه ی خۆسوور که ره بۆ عه ره بایه تی کردن دهستی نازی ئالمان خوازی به بزمار له ته خته دابوو. ته نانه ت سووره کورده که ش که بۆیان فریو درابوو به شانازی خۆی به تازی هه ساو ده کرد، بۆ ره گه ز په رستی عاره ب ببوو نوکه ری بی مز و کوردایه تیبی به لاوه گوناح و سووچ بوو. به زمانی خۆی که کوردی بوو نه یده وانه م، له عاره بیس کۆله وار بوو. سه یری خۆشیش له مه دایه له وه تا له ولاتی عاره ب کمۆنیستی په یدابوو؟ هه تا ئیستاش له میسر و سووریه و عیراق - مه گین چلۆنکایی بووبیت - ئه گینا که وچک به دهستی حیزبه کانی به گفستی خۆیان «کمۆنیست»، سه رله بهریان به چه که کورد بوون. هه مووش تیکرا مامۆستا «خالید به گداش» یان به مامۆستای هه ره باشیان پێ ناساندوین. به گداشی کورد و مامۆستاش ناوی کوردی بیستبایه وهک درکی وه بن کلکی دهن جووته ی داویشت. سوور مانای ئه وه بوو وابی، کورده که ش بکاته عاره و. تازه له و ره نگه ی گرتویه نابی هه رگیز کال بیته وه، جا مه گین تاکتیک تیکی دا.

پیاو با قسێکیش بۆ دز بکا، مالم هه قه جار جار ره نگیان ده گۆرا. ئه ویش که نگێ؟ مه سه ل ده لێ «بۆزه له ری». هه رکاتی تیبیان ده گبیرا و له لایه ن ده ولت راوده کران یاخۆ له هه تبه ته دهران. بۆ ته فره دانی ئه وانه ی کورد و کوردستان په رستن تا په نایه کبان

دهسكهوئ و له ناو كورد بپاريزرين و سهر له نوئ بپووزينه وه. به زهرتك خويان پهنگ دهكرد و وهكوئى كافهكهى خويمان كوردستانى يه كپارچه و مهزنيان دهويست. به لام ههر ترسيان دهپهوى، بار دهگورا. وهك فتيلهى ناو تهويله دواى وهى كاربان پي نهدهماين پفيكيان لي دهكردين و له دهلاقهيان دادهناين. عهلاقهيان دهگه ل كوردپهروهان دهپري و ههركهس كوردبا و بيگوتايه من عهههه نيم دههههه دهشكاند.

ئهوجار پارتى

دهگه ل پارتى «هه مزه» و «برايه ئه حمه ده» دا- واتا خه زوور و ماموستاي ئه م مامجه لالهى ئيستامان، كه دهيانگوت ئيمه بو كورد خه بات ئه كه ين. ههر له ئيرانه وه ده رچووم راسته وخو چوومه لايان و له ژير سيبه رى ئالايان وهك سوڤيلكيكى ساويلكه له لاشيپانهى ده رگايان دهسته ونه زه ريان دهويستام و فه رمانيانم به پيى توانا به گيان و دل پيىك دههينا. له پاش چهند سال، دواى هه زار ئه زمونى سوپروتال تازه به خيتر تى گه يشتم وهك له به يتيكا گوتوومه «پوچ هاتووم به شوپن كلوى قووجا». پارته كهى جى هوميتديشم خوئ به هيچ كاره ده زانى و ببوه كلكى ئه و تاخمه سووره زرتانهى تانهى چاوى كوردخوازان بوون، كامهى له پارتيهه كورده كهى له چاو مه مانان چازان بوون خويان ناونا ئاوى كه روپيشكه كه و ده شيان گوت ئيمه خه ست تر و بو برايه تيبى گهلانى كورد چه وسينه وه به كارتر و به هه ست ترين، به لام هه رچه ند كلكه سووته و ماستاويان كرد به هيچ ئاوا كوردايه تى و كمونيسيى ئه و سه رده مه پيىكه وه پيلوز و جوت باقيه نه كرا و هه رچى وتيان گه مهى پي كرا و وهك كورده له هه ر دووك جيترئان بووين. ئيستر منى هه ژارى ده ربه ده ر و زوير وهك گاي ئاو كيشى كو ل و بير له جه غزيكى بي جه مسه ردا ده خولامه وه. هه له، يان راست، وازم زور له كوردايه تى بوو. ده هو لى كوردايه تيبه كه ش داخه كه م ده نكي نه ده دا، مى ئه نته ر ناسيو ناليسيى كيشابوو. يان به قه ولى كاك زه بيحى: كو زمو پولي تيبى تيبى ريبابوو.

له بهر ئه م ده پارامه وه، له لاي ئه و ده لالامه وه پياوى چابن وه رن كوردبين. ئه گه ر هه ر كمونيسيستيش بن بلين كمونيسيستى كوردين و ده مانه وئ به و ريگه دا كوردستانمان ئازاد بكه ين. ناليم دؤستى و ئاشنايه تيبى گهلانى دراوسى مه كه ن. ده ليم ئيوه نانى خو تان له سه ر سه رفه ي تورك و تاجيك و عاره بان ده رخوا ردى ميوانان مه ده ن. با بزنان خانه خوئ كورد بوو. به لانى كه م مرؤ دؤست بن. سوور ده زانن هه ر كورده له رووى دنيا دا نه ناو نه

ناسیای هییه . له زۆر شویتان کۆمه‌لی به‌زه‌ی جان‌ه‌وه‌ر هه‌یه هه‌یج نه‌بێ ئیوه‌ش کۆمه‌لیک بو‌ئاگا له‌و جان‌ه‌وه‌ره‌ی که‌ نا‌نراوه‌ گه‌لی کورد پێک به‌یه‌ین . چ ده‌قه‌ومه‌ی؟ زوو په‌رسقیان ده‌دامه‌وه‌ تورک و تاجیک و عاره‌بیش به‌ بیست و چه‌ند ده‌وله‌ته‌وه‌ هه‌موو برا گه‌وره‌مان . تا برای زل ژن نه‌هه‌ینی برا چوکه‌ هه‌قی نییه‌ مه‌تق بکا .

ئیمه‌ی به‌ خۆمان ده‌لێین کورد له‌به‌ر هه‌ر حوکمی‌کدا ده‌ژین له‌سه‌رمانه‌ قرو‌قپ بین ، نه‌لێین کوردین . ئه‌گه‌ر پێیان فه‌رمووین چه‌رموین ، ئیمه‌ ئێژین «به‌فری که‌ژین» ئه‌گه‌ر گو‌تیا‌ن تاله‌ جوانه‌ ده‌بێ بیژین «کلۆی ره‌ژین» . ده‌بێ هه‌ریه‌که‌ی له‌لایه‌ک بلێین . ئاربین ، به‌چه‌که‌ی قه‌حتان و نزارین ، تورکی کێوین . به‌زمانی ئه‌وان داخه‌یوین . خۆمانیا‌ن بو‌ به‌کوشت ئه‌ده‌ین . تا هه‌موو و‌لاته‌کانیا‌ن به‌ره‌به‌ره‌ وه‌ک خوینی پ‌ژاومان سوور ده‌بێ و وه‌ک شیلان و ده‌نکه‌ مه‌رجانی ناو به‌رموور دیمه‌نیا‌ن دیته‌ به‌رچاومان ، هه‌رگا ئه‌وان سوور هه‌لگه‌را‌ن خۆبا‌ن فه‌رمانا‌ن پێ ده‌ده‌ن بیژین کوردین «که‌ره‌ مه‌مه‌ به‌هار دێ» عاسمان دوور و زه‌وی سه‌خت ئه‌من چ بکه‌م؟ پیاوی دل‌دار له‌ رێگه‌ی گه‌یشتن به‌ یار هه‌ر کارێکی لا ره‌وايه‌ . چاری ناچار بو‌ ئه‌وه‌ هه‌لم ده‌سکه‌وی و دادی کوردان به‌گو‌تی نازادانی دنیا دادم ، به‌هه‌زار ته‌له‌که‌ و که‌له‌ک ده‌گه‌ل تازه‌رنگ ئالێکی ده‌له‌مه‌ی هه‌یشتا کورد و کال خۆم رێک خست و هه‌رچۆنیک بوو خۆم گه‌یا‌نده‌ جه‌ژنی لاوان له‌ بو‌خاریست ، ده‌ردی کوردم بو‌ نازادیه‌خوازانی جیهان شی کرده‌وه‌ ، کیژه‌ تورکیک ده‌سکه‌ گولی پێشکه‌ش کردم و زۆر عوزرخوازی لێ کردم که‌ کورد له‌ و‌لاته‌که‌ی ئه‌ودا به‌رسته‌مه‌ . نوینه‌رانی گه‌لانی دیش هه‌ر که‌سه‌ به‌ نۆره‌ی خۆیا‌ن دل‌سو‌زی خۆبا‌ن ده‌ربری . برا کورده‌ سووره‌کانی هاو‌رێم نه‌بێ که‌ له‌سه‌ر ئه‌م کوردايه‌ تیه‌یه‌ کارێکیان به‌سه‌ر هه‌یناوم «عاره‌ب به‌سه‌ر گامێشی خۆی نه‌هه‌یناوه‌» . جارێکی تر بو‌ به‌شدا‌ری له‌ فیه‌ستیوا‌لی مۆسکۆدا که‌ برا سووره‌کانی عه‌یراق گو‌تیبو‌یا‌ن قه‌ی ناکا بچن؟ خۆم ته‌یار کرد . برا کورده‌ سووره‌کانی سووریا‌یی که‌ ده‌یا‌نزا‌نی هه‌ر کوردم . کارێکی وایان پێ کردم «با به‌ ده‌واری شری ناکا» ، من و دوو هه‌واله‌که‌میا‌ن که‌ یه‌کیان کاک زه‌بیحی بوو ناونا «خوینتال و ئیمپریال» ، پیت وانه‌بێ منیش ده‌ستم داده‌نه‌واند . مستی وام تی ده‌سه‌ره‌واندن گورچوو‌پیری و حالیا‌ن شری بێ ، ده‌ جار ناویان نام جاسوس و سه‌دجار په‌شیمان بوونه‌وه‌ و ده‌سته‌ودا‌وین ده‌بوونه‌وه‌ هاو‌کاریا‌ن ده‌گه‌لدا بکه‌م یا که‌مه‌تر ئازاریان بده‌م . جا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر کورده‌ی لۆمه‌ی سووره‌ زرتهم ده‌کرد؟ مامۆستا‌کانی پارته‌یمان له‌ بنه‌وه‌ که‌یفیا‌ن پێ ده‌هات . به‌لام له‌ ترسی مه‌لعوون بوون نه‌یا‌ن ده‌وترا ده‌ری خه‌ن . ئه‌و ژبا‌نه‌ی که‌ من له‌و ماوه‌دا رام بوارد ئه‌گه‌ر به‌ درێژی باس بکری مه‌سه‌نه‌وییه‌کی

حهفتا ههزار مه‌نیهی ده‌وی! سوور ئه‌و سوورهن که له کوردایه‌تی توورهن. پارتی کوردیش بی ده‌سه‌لات و بی پرشت هه‌موو ئاواتی ئه‌وه‌یه به‌لانی که‌م به‌ ئالی و کالی هه‌ساو که‌ن. به‌لام لی‌بیان قه‌بوول ناکه‌ن، ئیژی سوورم، ده‌لین شینی! ده‌لینی واکم، ده‌لین هی‌نی و نامانه‌ویی. ده‌وله‌تیش دژی هه‌ردووک لا.

منیش جارێک به‌ سووری تۆخ، هه‌لیک به‌ شینی چوبتی، چه‌لیک به‌ ناوی ئیرانی سنوور په‌رینی غه‌واره‌ی به‌دکار داده‌نین و به‌ چراهه‌ له‌ دووم ده‌گه‌رتین که‌ بگرن. ببومه مه‌ته‌لی ئه‌سه‌پ «ئه‌ولام تات و ئه‌م‌لام تات وه‌ی بابه‌ جیقم ده‌رهات». قاسم کووده‌تایه‌که‌ی کرد، مه‌لا مسته‌فا بارزانی پاش چه‌ند سال ژبانی تال که‌ له‌سه‌ر کوردایه‌تییه‌که‌ی به‌ بۆمبارانی ده‌وله‌تی هه‌ره‌زلی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌خاکی خۆی ده‌رکرا‌بوو، له‌ مه‌هاباد یاریده‌ی کۆمه‌له‌ی کورد و کۆماری کوردانی دابوو، له‌ پاش تیک‌چوونی کۆمه‌له‌ش، ده‌ستی بۆ دوژمن نه‌دابوو، چووبوو په‌وسیه‌ی شوره‌وی و به‌ په‌ناه‌نده‌یی ژبا‌بوو، گه‌رایه‌وه‌ بۆ به‌غدایه‌. به‌ هاتنه‌وه‌ی پارتیی ژاکاو، بووژایه‌وه‌، کوردایه‌تی زۆر به‌ هی‌ز هاته‌کایه‌وه‌ و ناوی کورد و کوردپه‌رستان له‌ دنیا ده‌نگی دایه‌وه‌. له‌من هه‌ر مه‌پرسه‌ چۆن بووم! چه‌ند به‌و موژده‌ گه‌شامه‌وه‌. کۆنه‌ ئاشنای چوارده‌ سال له‌مه‌وه‌به‌رم بوو، ئه‌وساش هه‌ر تاجی سه‌رم بوو، هه‌ر که‌ دیتمی و دواندمی، زانیم ئه‌وه‌ی له‌ دووی ویتلم دۆزیمه‌وه‌، ئاواتی کوردستانه‌ و به‌س. هی‌وای منی هه‌ژارۆکه‌ و ئه‌و مه‌رده‌ ئازا و به‌کاره‌ی له‌خوا نه‌بی ترسی له‌ هی‌چ که‌سه‌یک نییه‌، ته‌واو یه‌کتر ده‌گرنه‌وه‌. خۆم به‌ سو‌فیلکی‌ک ده‌شبه‌اند که‌ نزیک به‌ناهومیدبوون خوا پیرتیکی زۆر پیرۆزی بۆ گه‌یاندم. زۆر به‌ به‌ختی خۆم ده‌نازم که‌ له‌ په‌نای خۆی په‌نای دام، له‌ سای ئه‌ودا به‌رگی لالایی و مه‌راییی ساله‌های سالم سووتاند و هه‌ودای ترسانم پساند و ده‌روازه‌ی خه‌مم داخرا و گرتی ده‌مم کرایه‌وه‌. له‌وساوه‌ له‌به‌رپیتی ئه‌ودا، که‌ تاده‌مرم تۆزی به‌رپیتی به‌ پیرۆزترین شت ده‌زانم، تا لیک دیدار ئاخه‌رت بووین به‌ ئازادی چیم به‌دلدا ده‌هات ده‌مگوت، هه‌ر ته‌نگانه‌شم بۆ ده‌هات ده‌پیاراستم.

بارزانی نه‌ک ته‌نیا بۆ من بۆ هه‌موو نووسه‌ران چابوو. بۆ بیکه‌س وه‌ختی خۆی که‌س بوو. بۆ قانیع و مام هی‌من و جگه‌رخوون و گش نووسه‌ر و شاعیرانی بی به‌ش و ناکام برا‌بوو. ئه‌گه‌ر که‌سانیک و بزانی که‌ من بۆره‌ خزمه‌تیکم به‌ زمانی کوردی کردوو، با مه‌منوونی بارزانی بن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بوایه‌ که‌س په‌ریتیکی چاپکراوی له‌ نووسراوی من نه‌ده‌دی. باسی پیاوه‌تی و ئازایی و کوردایه‌تی و مه‌ردایه‌تی مه‌لا مسته‌فا بارزانی زۆر کتییی گه‌وره‌ی ده‌وین تا ده‌ناسرئ، که‌ لی‌شم روونه‌ ده‌نوسرین. به‌لام هه‌رشت

به‌وهختی خۆی. من ده‌زانم تاریخ داوهرتیکی چاکه، هه‌له ناکا و په‌له‌ش ناکا. به‌رۆژی خۆی پاک و پیس لێک هه‌لداویرێ. له‌ زۆر زه‌رده قۆره‌ی ئه‌مپۆ که هه‌رده‌م په‌نگی ده‌گۆرن خۆ ده‌بویرێ و به‌ناوی ئه‌و کورده مه‌رده سه‌ر رووپه‌ری ریزه‌ ناوی هه‌موو کوردی شوپشگێر و پیاوی ئازادیه‌خوا و ئازا و کوردستان په‌رستی کۆن و تازه‌ ده‌په‌نگینی. ئه‌وی که ده‌لێن «بارزانی مرد و نه‌ما» زۆر نه‌زانن، بارزانی هه‌رگیز نامرێ و نه‌ش مردووه. گه‌لێکیش له‌و ده‌م هه‌لانه‌ی ده‌لێن زیندووین، لای من به‌ مردوو هه‌ساون. ده‌ریا دور ده‌شاریته‌وه و ئاو‌مالک و که‌ف وه‌سه‌ر ده‌خا. با چاوه‌نۆری تاریخ بین، دوا رۆژ هه‌موو شت ده‌رده‌خا.

جا ئه‌ی خۆینه‌ری به‌رێز و خۆشه‌ویستی هاو‌زمانم. ئه‌وا چاپی سییه‌مینێ دیوانه‌که‌ت پیشکه‌ش ده‌که‌م. تکایه‌ تا سه‌رله‌به‌ری نه‌خۆینه‌وه. نه‌ جوین بده، نه‌ باسم به‌ چاکه‌ بکه، به‌ په‌له‌شی مه‌خۆینه‌وه، لێی رامینه، وردی که‌وه. به‌رانبه‌ر به‌ رۆژ و کاتی نووسراوه‌که‌ی پێ نووسراوه و بۆی نووسراوه بیه‌ر بکه‌وه. با تیم بگه‌ی که‌ من چیم و چم ویستوه. ژیانم چلۆن تی په‌ریوه و چه‌ام دیوه. ئه‌گه‌ر به‌ که‌یفیشت نه‌بێ هیچ نه‌بێ ئه‌وه فیر ده‌بی که‌ وه‌کو من هه‌له‌ نه‌بی و له‌ هه‌زار جێ ده‌ستت به‌زاخاودا نه‌چێ. له‌وانه‌شه‌ که‌سانیک که‌ سه‌رزاره‌کی ده‌یانناسی و به‌ پیاگی خاسیان ده‌زانی بیان ناسی چین و چیان ده‌وێ. یان که‌سانیک که‌ فیل‌بازان به‌ شات و شووت به‌ دزیوبان نیشانداوی له‌ خۆینه‌وه‌ی ئه‌م دیوانه‌ تی بگه‌ی که‌ فریودراوی و له‌ هه‌له‌ پاشگه‌ز ببیه‌وه.

به‌سه‌رهات و ته‌جره‌به‌ی سی و دوو سالی رابردووی ئاواره‌یی منی هه‌ژار به‌هێواشی شی بکه‌وه و گه‌وه‌کانی تیک خه‌ره‌وه و بیده به‌ر بیری رووناکت. ئه‌وسا ئه‌گه‌ر هیچی وات وه‌به‌ر چاوه‌وت که‌ موسکیک که‌ لکیکی هه‌بێ په‌حمه‌ تیکم بۆ بنیره. خۆ ئه‌گه‌ر چی باشت نه‌دی و رێگه‌ که‌مت به‌شاش زانی ئه‌وسا گه‌ردنت ئازایی، جوینییک بده و به‌ده‌ردی کورده‌ گوتنه‌ی «تفی خۆت باوێژه‌و برۆ». له‌ کۆتایییدا ده‌مه‌وی کورت و کرمانجی پیت بلیم «کوردم و به‌س». هه‌رکه‌س کورد په‌رستی راست بێ سلاوه‌تم له‌ دیداری. ئه‌مپۆ ئه‌وپه‌ری ئاواتم رزگار یوونی کوردستانه‌ له‌ بیگانه. به‌ فه‌رمایشی مام هێمن «وه‌ته‌ن خه‌را به‌ چ ده‌ریه‌ستی بیره‌ن و په‌که‌نم». سا ئه‌وه‌ تۆ و ئه‌وه‌ دیوانی «دیوانه‌ی کوردستان».

هه‌ژار

۱۳۵۸ / ۱۰ / ۵

سه‌رنجدان و لی‌کۆلینه‌وه‌یان نه‌بیوو. گوتیان «هه‌ژار هه‌رده‌مه له‌سه‌ر باریکه‌ و کهس نازانی
بروای به‌چیبه!».

به‌لام ئەو کوردانه‌ی که به‌تیکرایبی په‌سه‌ندیان کرد و لایان وابوو ئەرکی خۆم وه‌ک
پیشمه‌رگه‌یه‌ک به‌رانبه‌ر به‌گه‌ل و نیشتمانه‌که‌م پێک هیناوه، زۆر له‌و ره‌خه‌ گه‌رانه
زۆرتربوون و زۆر به‌ دلگه‌رمی پیشوازبیاان لی کرد. ته‌نانه‌ت له‌ هیندیک مه‌له‌بنده‌کانی
کوردستاندا وای بره‌و په‌یدا کرد که له‌ بازاری ره‌شدا نرخ‌ی تا بایی ده‌ دیناری عیراقی
هه‌لچوو. زۆریش نامه‌ی ئافه‌رین و په‌سه‌ندم له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بۆ هات و دلخۆشیاان کردم
و جی برینی دهم پیسانیاان بۆ برژاندمه‌وه. جا لی‌ره‌دا من لام وایه‌ ئەوی هه‌قی بووی
توو‌ره‌بی هه‌ر مامۆستا جاشکه‌کانن، چونکه‌ ئەوان ده‌یانه‌وی پارهی خه‌یانه‌تی هه‌ره
گه‌وره‌یان به‌بی ده‌نگی بده‌ن به‌ شه‌راب و گوشت و کهس لی‌یاان له‌هه‌رانه‌دا. ده‌شزان
خوینده‌وارانی دیوانی من له‌ کوردستاندا چه‌ندن و کین! ئەوی من له‌سه‌ری بنووسم زۆر
گرانی بۆ ته‌واو ده‌بی.

ئەو برا کوردانه‌ی گوتیان هه‌ژار شیوعییه‌ و ئەوانه‌ی فه‌رموویان کۆنه‌په‌رسته‌ و
ئەوده‌سته‌ی لایان وابوو له‌سه‌ر هه‌یج باران نیم - گه‌ردنیاان خۆش و ئازایی - به‌و مه‌رحه‌ی
له‌به‌ریان گران نه‌یه‌ و ئەم‌جاره‌ش بروانه‌ نووسراوه‌کانم و هه‌ر له‌ رووپه‌ری هه‌وه‌لی
پیشه‌کیه‌که‌یرا تا دوا دێری دوامین په‌ری به‌ له‌سه‌رخۆیی و سه‌رنجدانه‌وه‌ سه‌رله‌به‌ر
بخویننه‌وه. ئەوسا بۆیان روون ده‌بیته‌وه‌ که من کوردم و به‌س. کوردستان لای من له
سه‌رووی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه‌ و رووگه‌ی هه‌ره‌ پیرۆزمه‌ و هه‌رگیز رووم له‌م رووگه‌یه‌م
وه‌رنه‌گێراوه‌ و له‌ په‌رستنی پاشگه‌ز نه‌بووم و ناشیم:

عاشقی کوردستانم، گیلمه‌ گیلمه‌ی نازانم

نه‌فارسم و نه‌عه‌ره‌و، تی ناگه‌م ئیمشی و بره‌و

ئه‌گه‌ر به‌ ستالینم هه‌لده‌گوت، لام وابوو کوردستان ئازاد ده‌کا. ئەگه‌ر به‌گژ هیندیک
شیوعی عیراقی و سووریدا ده‌چووم پێم وابوو زبانیان بۆ کورد و کوردستان هه‌یه.
هه‌رکه‌س دۆستی کوردستان بی و بۆ کورد به‌هره‌ی هه‌بی، من کۆیله‌ی ئالقه‌ له‌گوتی ده‌بم و
پیی هه‌لده‌لێم و له‌به‌ری ده‌پارتمه‌وه‌ و هه‌ر که‌س و هه‌ر گه‌لێک دژی ئازادی کوردبی و
کوردستان داگیر بکات یان یاریده‌ی داگیرکه‌رانی کوردستان بدا، ئەگه‌ر هه‌زار جار سوور و
زه‌رد و بۆری و هه‌زار کۆمپه‌رادۆر و مۆمپه‌رادۆر بی به‌پیی توانا به‌گژیدا ده‌چم و له‌سه‌ر

تەناف ھەللى دەخەم و ئەگەر دەستىم بىگاتى دودانە شەقى تەپرىشى رى دەخەم. ھەرکەشىش لەسەر ئەو بىروباوەرەم لىم توورە دەبى و جۆنىم پى ئەدا كەيفى خۆبەتى. بەلام دەبى ئەوەندە بزائن كە لەسەر كورد و كوردستان جۆنىشىم پى بەدى و خۆنىشىم پىژى ھەر بە خەلاتى دەزانم، وەك لە گۆرانیدا دەلین:

دەگەل تۆمە چاوى چاوم
لەسەر تۆ زۆریان لى داوم
وہمزانی خەلات كراوم

خۆبەندەوارى بەرئىز:

وہك زانیت لە چاپى ھەوہلى ئەم دیوانەدا زۆربەى ئەو شىعرانەم چاپ كەرد كە لەنىوان ۹۴۸ و ۹۶۶دا نووسىبوومن. وا لە چاپى دووھەمدا ئەوانەشم خستە سەر، كە لەنىوان ۶۶ و ۶۹شدا نووسىبوومن و ھەر و ھا ھىندىك لە كۆنە شىعرەكانىشىم كە نەمدەوىست ون بن لەم چاپى دووھەمدا جىم بۆ كەرد و نەوہ. بەھومىدەم لە دەرفەتتىكى تىشا ئەوانەى كە لەمە بەولاوہ دەیان نووسم پىشكەشتى بكەم. بابزائىن مەرگ ماوہمان پى ئەدا يان ھەر لە ئىستاوہ لىك دیدار ئاخەت دەبىن! خوا ئەبزانى!

ھەژار

۱۹۶۹ / ۱۲ / ۲۹

بى خۆلان - چۆمان - بالەكايەتى

***

پیشەکییه ک بو چایی به که م

خویندهواری زیرهک، لام وایه بیستوتته که له «قهیسی عامیری» یان پرسیهوه: تو بیت وایه گه ورهیی موسولمانان نه بی بو ئیمام عهلی بی یان بدری به معاویه؟ گوتی نه گهر راستان دهوی بهشی له یلای منه و کهسی تر مافی به سه ره وه نییه! و اتا نه وینداری راست جگه له دل بهر و گراوی خوئی کهسی له بیر نامینی و هه زار گۆرانی و ئاههنگی جوړ به جوړی وه پیش کهون نهو ههر به یاره کهی خوئی هه لده لئی.

من دل داری کوردستانم و له وه تا بیر نه که مه وه به تین و تاوی نهو نه وینه وه نه سووتیم. باو کم مه لا بوو، فیری کردبووم، نه گهر نیازی کم هه بی له خوا بیاریمه وه بو م پیک دینی. زۆر جار زۆر به هه ژاری دهستم به ره و عاسمان بهرز نه کرده وه و نه مگوت "خوایه پاتشایه کی چکۆلوکانه ی جوانکیله ی کوردم بدهیه. زۆرم خویش دهوی!" نه بی چه ند منال بووم که پیم و ابووه پاتشای کوردیش وه ک له یستۆک منال ژیر نه کاته وه!

ئه م خو شه و یستییه ت له دلی پر په ژاره ما
تی که له به شیر مژیم و له دووی گیان نه چیتته دهر

ئه م دل دارییه م که وا به کال و کرچی هاته روو. پی به پی ههنگاو به ههنگاو له گه لما گه وه بووه و تا پتر چاوم کراوه ته وه و دل م به هیتر لئی داوه. به و پی شهش نه وینی نیشتمان و ئاواتی ئازادیم پته وتر به ته و ژم و پان و پوړ و به هیز و گورتر بووه. ئیستاش که وا پیر بووم زۆرتر به و گری نه وینه وه نه سووتیم و که نه لێن «پیره دار باشتر گر نه گری»، له من رووی داوه.

هه موو ئاواتم له دنیا دا نه مه یه " گه لی کوردیش وه ک هه موو گه لانی خود اپیداوی سه رزه وی له ژیر چنگی داگیر که ران و چه وسینه ران رزگار بی و کوردستانی کی ئازاد و سه ره خو پیک بیت، ئالای کوردستانی ئازاد و به هیز له سه ر هه موو مه لبه نده کانی کوردستان به ریتته وه، تا بستیک له خاکی کوردستان له ژیر دهستی بیگانه دا مابی و تا کوردیکی هه ژار به ره مه می ره نجی شان و نرخ خوه دانی ناوچه وانی بچته ناو گیرفانی داگیر که رانی بیگانه و چه وسینه ر و ده سترانی ناو خو، من به ئاوات نه گه یشتووم!"

زۆر کهس زۆر جار گالته م پی نه کهن و نه لێن "ته وه ی تو له دووی ویلی زۆر دووره دهست و هسته مه و هه رگیز دهست نادا!" به لێ رهنگه زۆر چه توون و گران بیت و له وانه یه بمرم و نه بیینم، به لام نابیت دل داری راست له ریگه ی نیازا بیر له تاریکی شه و و

که‌ند و کلۆی ریگه و ده‌ست لیوه‌شان‌ندی جنۆکه و دیوه‌ز مه بکاته‌وه. هه‌ر هه‌ینده‌ی له‌سه‌ره هه‌تا ماوه به‌پیتی توانا بۆی ماندوو‌یی و لیبی ماندوو نه‌بی، ئه‌وسا ئه‌گه‌ر له‌ ریگه‌شا بمری هه‌ر به‌خته‌وه‌ره.

ده‌لین سلیمان پیغه‌مبه‌ر میرووله‌ییکی دیت، زۆر به‌له‌ز و هه‌له‌په‌ خه‌ریکه‌ گل له‌ دامینی چیا‌یه‌کی به‌رزوه‌ ئه‌گو‌یزیتته‌وه، لیبی پرسی: چیته‌ وا شه‌که‌تی؟ گو‌تی: دل‌م له‌سه‌ر میرووله‌ییکه‌ و په‌لپی لی به‌ستووم هه‌تا ئه‌و کیتوه‌ی بۆ نه‌گو‌یزمه‌وه‌ می‌ردم پی نا‌کا. سلیمان گو‌تی: هه‌ی هه‌ژاری چاره‌ ره‌ش! خو‌ ئه‌گه‌ر سه‌د هه‌زار سالیش‌ت ته‌مه‌ن ما‌بی. هه‌یش‌تا هه‌زار یه‌کی ئه‌م که‌ژه‌ت پی له‌به‌ین نا‌چی. میروو گو‌تی: قوربان له‌ ئاینی دل‌داران‌دا لیک‌ دانه‌وه‌ دروست نییه‌!

هه‌ر که‌ چاو‌م کراوه‌ته‌وه‌ و به‌ ده‌وری خو‌ما روانیومه‌ دیتوومه‌ "کوردستانی دل‌به‌رم له‌نیوان تورک و ئیرانی و عاره‌با دابه‌ش کراوه‌ و ئه‌و سی‌ گه‌له‌ موسولمانه‌، هاو ئایانه‌، زۆر نامه‌درانه‌ و بی به‌زه‌یی ده‌میان تی ناوه‌ و خو‌ینی گه‌لی کورد ئه‌مژن. تیش‌ گه‌یش‌تووم ئه‌گه‌ر هه‌یزی ئیستیعمارگه‌رانی زل پشته‌ی نه‌گرتنا‌یه‌ نه‌یان‌ته‌توانی بمان‌خه‌نه‌ ئه‌و قه‌فه‌زه‌ پۆلاینه‌وه‌ و تا ئیستا تیا نه‌ده‌ماینه‌وه‌.

ئه‌لین دو‌ژمنی دو‌ژمنت دو‌ستی تو‌یه، منیش به‌و پییه‌ و به‌بیری خو‌م ته‌نیا په‌نا و په‌سیو‌تیکی بۆ کوردی بیچاره‌ ئه‌مایه‌وه‌ هه‌ر سو‌یاگه‌ی رۆژه‌ه‌لات و به‌ره‌ی ئیشتراکی بوون که‌ دو‌ژمنی سه‌رسه‌ختی ئیستیعمار و دژی چه‌وسانه‌وه‌ی گه‌لانن و خو‌یان به‌ دو‌ست و یاری به‌ش‌خوراوان و لیقه‌وماوان ده‌زانن. هه‌ر چه‌ندی له‌ ده‌ستم هاتووه‌ بۆم نووسیون و تا ده‌نگم بری کردوه‌ هاوارم لی کردوون و هانام بردوونه‌ به‌ر.

که‌ گه‌لی کوردیش وه‌ک خه‌لکی کووبا و جه‌زایبیر و میسر و کوئی و کوئی لیقه‌وماون و بگه‌ر هه‌زار په‌ کلۆ و چاره‌ ره‌ش‌ترن، ئاو‌رپ‌کیان لی بده‌نه‌وه‌. که‌ تا ئیستاش هه‌ر به‌هومیدی ئه‌و ئاو‌ردانه‌وه‌ مل که‌چی ئاو‌ر دانه‌وه‌م! جا ئه‌گه‌ر جارپ‌کیش له‌ رۆژگارپ‌کا هه‌ستم کردووه‌ که‌ هه‌یندیک له‌ وانه‌ خو‌یان به‌ پیش‌که‌وتوو ئه‌زانن! ره‌فتاری دو‌اکه‌وتووانه‌بان ره‌چاو کردووه‌ و لییان خو‌ش نه‌هاتوو به‌اسی کورد و کوردستان بکری. یاخۆ ئه‌گه‌ر منی هه‌ژاری ده‌ره‌ده‌ری خاکه‌سه‌ر به‌هه‌زار ناری عه‌لی خو‌م ساز کردوه‌ و به‌ر و بوخچه‌م به‌ره‌و مو‌سکو‌ تپیک ناوه‌، تا دادی گه‌لی هه‌ژارم به‌رمه‌ به‌ر په‌ساره‌ی خانه‌دانی گه‌وره‌. هه‌یندیک له‌ براده‌رانی کورد و عاره‌بی ئازادب‌خوازا! لیم بوون به‌ چق‌لی مه‌م و زینان

و نه یان هیتشتوو دهنگی هاوارم بگاته دادگای ههژاران. ناچار بووم لهسه ر بیرو پروای خۆم و لهسه ر کوردستانی دل بهرم و دهنگ بیتم و رهخه یان لی بگرم. تا که ریم قاسم بو کورد باش بووه خۆشم ویستوو و نه گهر له پاشدا هه لی توژاندوو و له به لینی پیشووی پاشگه ز بوته وه. منیش هه ر به و گه ز و ربه یه م بو پیواوه. نه گه ر له جهنگه ی شوژی پیروزی کوردا زانیومه خرۆشۆف چه کی بو قاسم ناروو، لومه و سه ر کۆنه م کردوو و پیتم و ابووه نابج به چه کی کریکار و وه رزیران کریکار و جووتیاری کوردی هه ژاری هیمن و بیکه س بکوژی. کورت و کرمانجییه که ی نه مه یه "کو یله ی کوردستانم و نوکه ری باینجان نیم". هه ر که س بو کوردستان باش بیتم سوپاسی نه که م و هه ر که سیش زبانی بو گهل و نیشتمانم هه بی به گژیا نه چم. جابا کوری هه زه تی په له پیتکه ش بیتم.

له ماوه ی نه و بیست سا له دا که ناوئاخنی نه م دیوانه ی تیا نووسراوه. زۆر شتی پیچه وانه و دژی یه کترمان دیوه. دیاره نووسه ریش یه کیکه له گه له که ی خۆی و بیه وی و نه یه وی ناچاره به سه ر هاتی گه لی خۆی توژار نه کا. جا من رهنگه له و ماوه یه دا جاروباره توژی تکی تامی زارم گوژی. به لام نه گه ر به وردی سه رنج بدری ده رته که وی که نیازی دل هه رگیز نه گوژاوه و هه روه ک هه میسه په پوله یه کم به ده وه ی گری نه وینی کوردستانی جوانه وه و تا نه مه چنگه خو له میشتیک به ده م باوه ده ست له باله فره و په له قازه هه لئاگرم. وه ک «مه حوی» فرموویه:

له سه رخۆ چوونه، شهیدا بوونه، قور پیوانه، سووتانه

هه تا مردن مه حه ببه ت ئیشی زۆره، ریزی لی ده گرم

بیخو پنه وه و به چاویکی بی لایه نه وه سه رنجی بده. به شکه شتی وای تیدا هه بی به ر دل ت بکه وی. خو نه گه ر هه مووشیانت پی چرووک بوو. بیر له وه بکه وه که زۆر وشه ی کوردیم خستۆته سه ر کاغه ز. نه مه ش و ایزانم هه ر باشه.

هه ژار ۱۹۶۶/۶/۵

***